

Shoftim

5. Moos. 16: 18 - 21: 9

Mooses tiesi, että hänelle tulisi aika lähteä. Viimeisessä puheessaan hän ei puhunut ainoastaan Jumalan laista vaan hän selvitti myös, miten tätä lakia voi ottaa käyttöön. Ja silloin kun lakia halutaan käyttää oikeudenmukaisesti, me tarvitsemme oikeudenmukaisia tuomareita. Jotta lakia voi käyttää elämässä, tarvitaan kaksi ihmisryhmää: tuomarit ja poliisit. Mooses toivoi, että tuomarit saisivat samanlaisia luonteenpiirteitä kuin hänellä itsellään oli, ja että he olisivat oikeudenmukaisia. Sen takia Mooses sanoi, että lahjus sokaisee viisaiden silmät. Lahjus tekee vääriksi vanhurskaiden sanat.

Jos me haluamme saada vanhurskauden ja oikeuden, pitää käydä oikeuden tien kautta. Tämä liittyy hyvin läheisesti lain toimintaan. Kaikilla kansoilla, jotka olivat Israelin ympärillä, ja myös tänä päivänä monilla kansoilla on tapana tuoda lahjoja tuomarille.

Kun Israel vaelsi erämaassa, se oli vaeltajakansaa. Mutta nyt se oli siirtymässä vaeltajakansasta pysyväksi kansaksi, jolla oli oma maapaikka. Israelilla oli myös tulevat naapurit. Oli mahdollista, että Israel oppisi naapurimaista väärää käytäntöjä lahjoa tuomaria. Mooses oli huolissaan, ettei Israelin kansa oppisi väärää tapoja ja ottaisi niitä käyttöön. Sen takia hän puhui, ettei saa ottaa lahjuksia, ja hän selitti myös, miten lahjus voi muuttaa ihmisen elämää ja luontoa.

Mooses puhui myös muutoksista, joita voi tapahtua Israelin maassa, kun he ovat menneet sinne asumaan. Hän puhui: " Silloin kun sinä astut Pyhään maahan, asut siellä ja laajennut, sinä sanot: ” Minä asetan itselleni kuninkaan.” Juutalaisten viisaiden keskuudessa on keskusteltu, mitä tämä sana tarkoittaa. Onko tämä profeetallinen sana vai Jumalalta annettu käsky? Monet Tooran kommentoijat ovat sitä mieltä, että tämä on Jumalan käsky. Mutta tätä voi katsoa myös toiselta puolelta. Mooses kertoi, että

kun sinä katselet naapurimaitten tapoja ja katselet omien tuomareitten toimintaa, sinä teet päätöksen asettaa kuninkaan.

Samuelin kirjassa me näemme, että kansa teki päätöksen asettaa kuninkaan silloin, kun Samuelin pojat eivät lähteneet seuraamaan isänsä tietä. Kansa tuli Samuelin luokse (1. Sam. 8: 4.) sanomaan, että sinä olet jo vanhus, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi vaan ottavat lahjuksia; aseta meille sen takia kuningas. Mooses näki edeltä tulevaisuuteen, että tällainen tilanne on mahdollinen Israelin kansan keskellä. Sen takia Mooses antoi kansalle luvan asettaa kuninkaan kansa ylle.

Vielä yksi hyvin tärkeä momentti, jonka seurauksia me voimme nähdä tänä päivänäkin. Silloin kun nainen sytyttää shabattikynttilöitä, hän siunaa Herraa, joka on antanut hänelle tämän käskyn. Ja ennen kuin syödään, juutalaiset siunaavat Herraa. Mutta jos me tutkimme Sanaa, emme voi löytää sieltä käskyä sytyttää shabattikynttilöitä. Eikä sieltä löydy käskyä rukoilla ennen ruokailua. Sanasta voimme löytää ainoastaan sen, että Jumala on käskennyt rukoilemaan ruuan jälkeen.

Jumala on kuitenkin antanut käskyn, että jos tulee joku ongelma, niin silloin pitää mennä Jerusalemiin tuomarin eteen kysymään vastausta. Jos ihmisellä syntyy joku ongelma Tooran tutkimisessa tai omassa elämässä, silloin hän voi mennä ylipappien luo kysymään neuvoa, ja hän saa heiltä vastauksen. Ja silloin se vastaus on niin kuin laki. Tämä on suullinen laki, jonka tuomarit ovat antaneet Israelin kansalle, että ennen ruokailua rukoillaan ja siunataan Herraa.

Tooran mukaisesti on kirjoitettu, että sinä syöt, tulet ravituksi ja siunaat. Juutalaiset viisaat tekivät kuitenkin päätöksen, että ennen ruokailua on myös rukoiltava. Sanasta me näemme, kuinka Jeshua rukoili ennen ruokailua. Eli Jeshua otti käyttöön suullisen Tooran käskyn. Hän otti sen käyttöön sillä perusteella, että juutalaisilla viisailla on pätevyys antaa käskyjä.

Tässä viikon Tooran jaksossa on hyvä ja mielenkiintoinen asia, joka koskee noituuden kieltämistä. Noitus on syntinä hyvin lähellä lahjuksen antamista. Me tiedämme, että Kaikkivaltiaalla Jumalalla on paljon henkisiä enkeleitä ja olentoja, jotka palvelevat Häntä. On olemassa kiusaus, että voi sopia paikallisen enkelin kanssa jostain asiasta kysymättä neuvoa Herralta; antaa enkelille joku lahjoitus, sytyttää kynttilä hänen edessään tai tuoda joku uhri. Toisella tavalla se myös on lahjuksen antamista. Siinä teossa tulee näkyviin, että me kiellämme Herran Kaikkivaltiaan ja Hänen valtansa elämässämme. Jos me teemme jotain tekoja Jumalan lain ulkopuolella, me kapinoimme Herraa vastaan ja kumoamme Hänen valtansa. Tämän perusteella Toora suhtautuu hyvin negatiivisesti noituuteen.

Jos me haluamme kuulla Herran ääntä, Herra antaa meille profeettoja. Kaikki muut pyrkimykset tekemisiin henkimailman kanssa, henkien kutsuminen on noituutta, ja se on Toorassa kielletty.

Kun Israelin kansa siirtyi Pyhään maahan siellä pysyvästi asuvaksi kansaksi, silloin Herra antoi myös lain, joka koski rajoja naapureiden kanssa. Toorassa on kielletty laajentamasta omaa aluetta naapurin puolelle. On kielletty tekemästä yhtään mitään naapurin puolella. Toora kehottaa meitä kaikkia kunnioittamaan naapurin rajaa. Se ei koske ainoastaan maantieteellisiä rajoja vaan myös yritystoimintaa. Jos jossain pienessä kaupungissa on kauppa, jonka kauppialla on vaikeuksia - hänellä ei ole riittävästi asiakkaita, ja hän ei saa tavaroitaan kaupaksi - Toora kieltää tahallisesti aiheuttamasta konkurssia tälle kauppialle. Eli Toora kehottaa kunnioittamaan tämän kaupan toimintaa. Kauppiaille on omat rajansa ja omat asiakaskuntansa. Sama laki koskee myös musiikin levittämistä internetissä. Jos me otamme musiikkia ja jaamme sitä ilman lupaa, ilman maksua toiselle, silloin me estämme tämän musiikin kaupallista toimintaa, ja siirrämme musiikin omistajan rajoja. Se on samanlaista toimintaa kuin kaikki, mikä koskee rajaloukkausta.

On myös syvempi käsitys tästä Tooran käskystä. Joskus me pyrimme tunkeutumaan toisiin ihmisiin ja vaikuttamaan heihin. Tunkeudumme

jonkun ihmisen yksityiseen elämään ilman, että kukaan on pyytänyt sitä meiltä. Tämä on myös toisten rajojen rikkomista. Pitää suhtautua hyvin varoen näihin tilanteisiin.

Myös tuomarien käsittelystä on Toorassa olemassa käsky, jossa kielletään antamasta tuomiota yhden todistajan käsityksen perusteella. Ja jos todistajat antavat valheellisia todistuksia ja syyttävät ihmistä turhaan, silloin nämä todistajat saavat saman rangaistuksen, minkä syyllinen itse olisi saanut. Vieraassa kaupungissa, missä kaikki eivät tunne toisiaan, voi syntyä valhepuheita ja todistuksia.

Kun Israelin kansa ei enää vaeltanut vaan eli pysyvästi Pyhässä maassa, myös sotalaivat joutuivat muutokseen. Ylipappi puhui kansan edessä ennen sotaan lähtöä. Hänen tehtävänsä oli muistuttaa kansaa, että Kaikkivaltias Jumala taistelee Israelin kansan puolesta. Sen jälkeen hänellä oli oikeus vapauttaa taistelusta kaikki, jotka olivat solmineet avioliiton sinä vuonna. Ja kaikki, jotka olivat juuri rakentaneet talon tai istuttaneet viinitarhan. Taistelusta vapautettiin myös ihminen, joka pelkäsi sotaa. Riitti kun ihminen tunnisti olevansa heikko ja pelokas, niin hän vapautui taistelusta. Vain se ihminen, joka tunsu itsensä vahvaksi, rohkeaksi ja terveeksi, voi osallistua taisteluun. Koska kansa ei ollut enää vaeltamassa eikä tien päällä, heille syntyi erilaisia jälkeläisiä, ihmistyyppejä. Osa näistä Jumalan käskyistä, jotka Mooses antoi kansalle tässä viikon Tooran jaksossa, on jouduttu muuttamaan tähän päivään mennessä. Mutta jos aika on tuonut käskyihin jonkun verran muutoksia, kuitenkin pohja niissä kaikissa on Toorasta.